

L'**Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)** va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer i D. Giménez Carreras. Des del setembre del 2009 ho és Rubén Gimeno. L'OSV té el suport de la Fundació Banc Sabadell, de l'Ajuntament de Sabadell, dels grups Torra S.A. i Bardet, així com del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'ICEC. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Rubén Gimeno, director titular de l'OSV, s'inicià en la direcció amb James Ross i es graduà a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm, amb J. Panula, A. Gilbert, E. P. Salonen, J. P. Saraste i L. Slatkin. Ha col·laborat amb moltes orquestres espanyoles (simfòniques de Galícia, Bilbao, Principat d'Astúries i Tenerife, Nacional de Espanya, Orquestra d'Euskadi, OBC, Ciudad de Granada, Comunidad de Madrid, Palau de les Arts de València, etc.) i estrangeres (Norrköping Symphony, Gavle Symphony, Orquestra de Cambra de Ginebra, MMCK del Japó, Nacional de Colòmbia, etc.). Ha col·laborat amb solistes importants, com Midori, S. Isserlis, D. Sitkovetski, K. Gerstein, M. Bayo o M. Camilo.

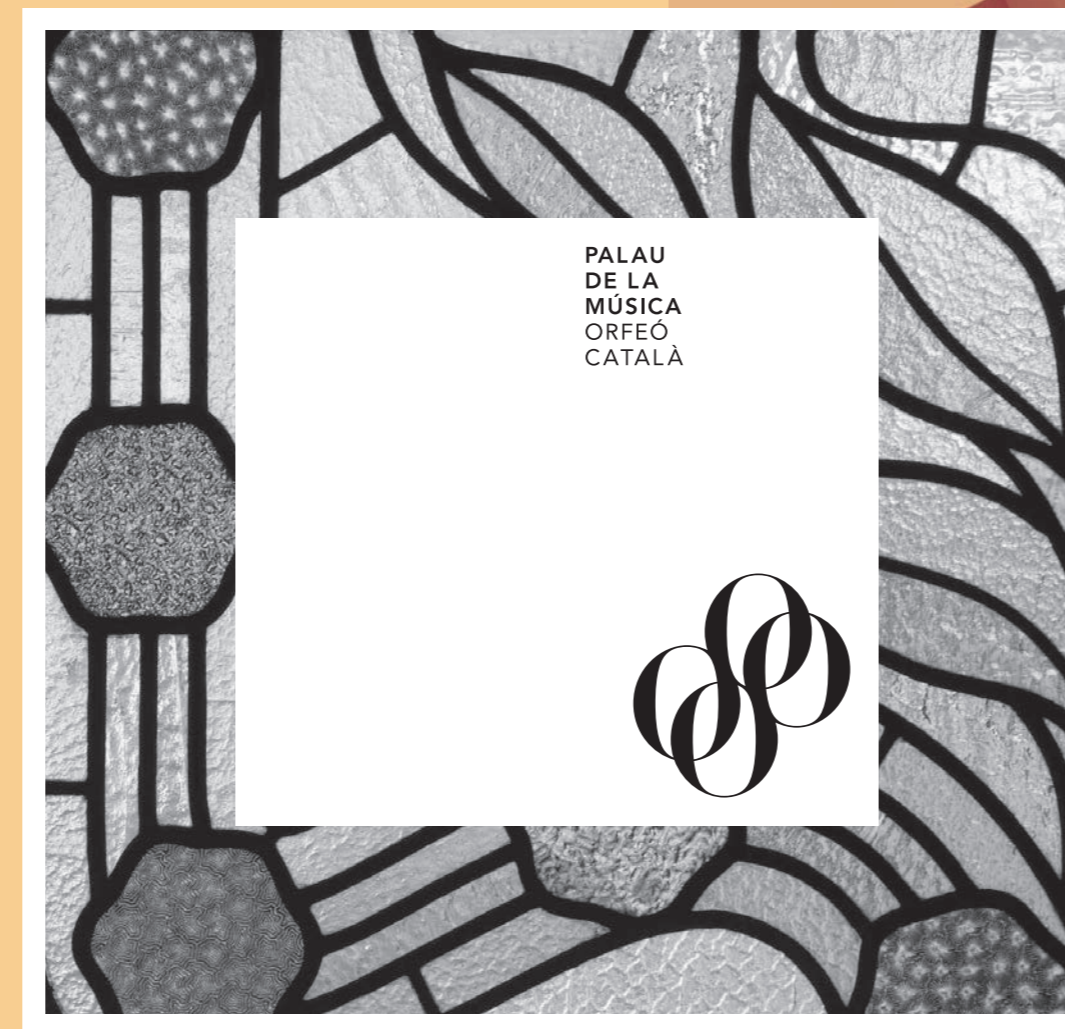
Patrocinador del cicle:

Fundació **Banc Sabadell**

Patrocinadors de l'OSV:

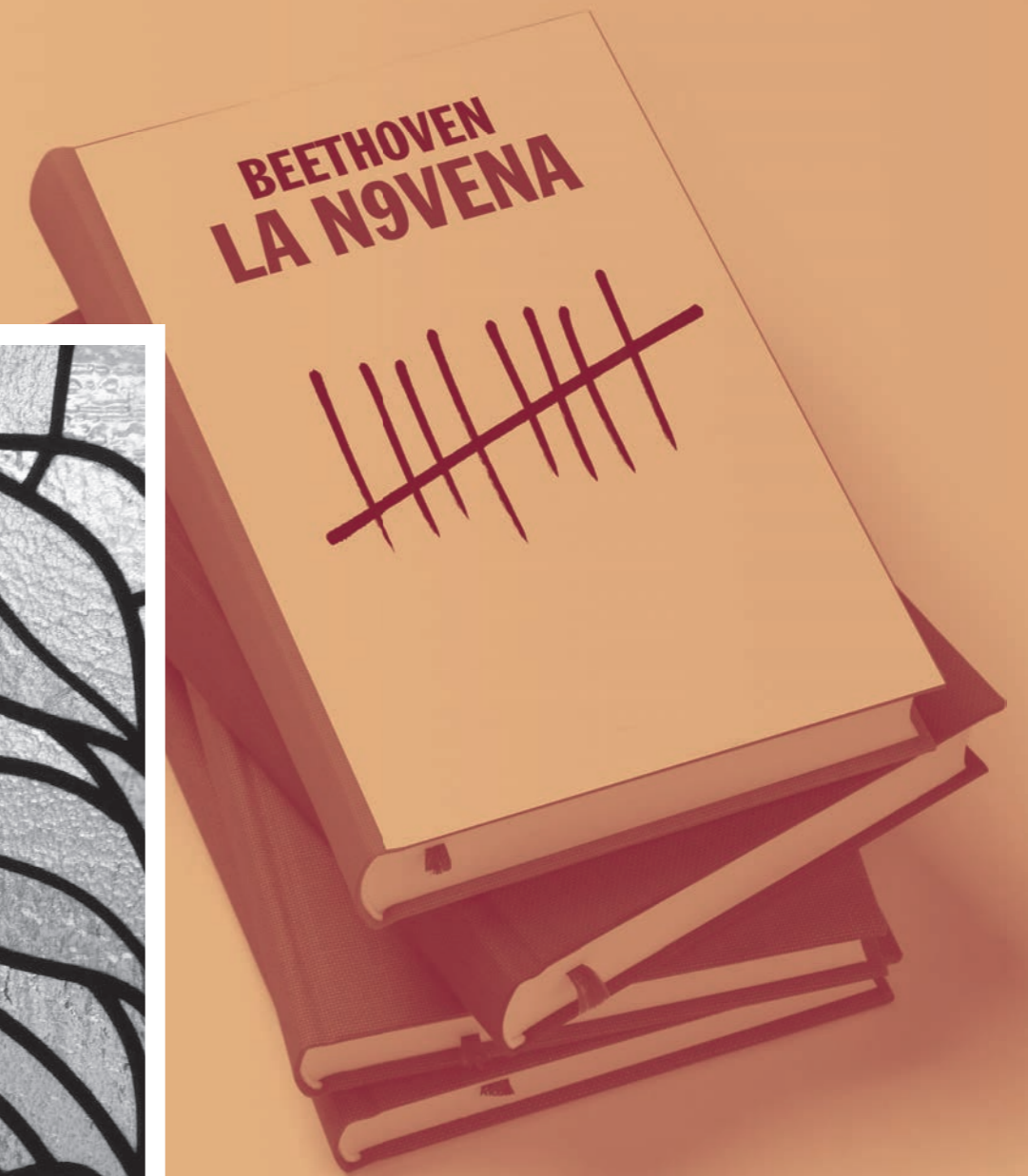
Amb la col·laboració de:

“Beethoven, la Novena”

DISSABTE, 24 DE MAIG DE 2014, 19 h

Sala de Concerts

“Beethoven, la Novena”

I

Ramon Humet (1968)

Vent transparent

12'

II

L. van Beethoven (1770-1827)

Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, “Coral”

I. Allegro ma non troppo, un poco maestoso

II. Scherzo. Molto vivace

III. Adagio molto e cantabile

IV. Finale. Presto. Allegro assai

65'

Marta Mathéu, soprano

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

David Alegret, tenor

César San Martín, baix

Cor de Cambra del PMC (Josep Vila i Casañas, director)

La Polifònica de Puig-reig (Ramon Noguera, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

Himne a l'alegria

de F. Schiller

De la *Simfonia núm. 9 en Re menor*

de Ludwig van Beethoven

Traducció de Joan Maragall (fragment)

Jòia, que ets dels déus guspira

Generada dalt del cel:

Vent de foc el pit respira

Sota els plecs del teu sant vel.

Si ajuntar-se'ls cors demanen

Que un mal vent va separant,

Tots els homes s'agermanen

On tes ales van tocant.

Si fortuna generosa

Ens ha dat un bon company

Oh companya graciosa,

Cantarem amb més afany.

Podeu adquirir la **BOSSA SOLIDÀRIA** abans i després del concert al vestíbul del Palau. La recaptació es destinarà íntegrament al Programa Social de l'OSV. Més informació: www.osvalles.com

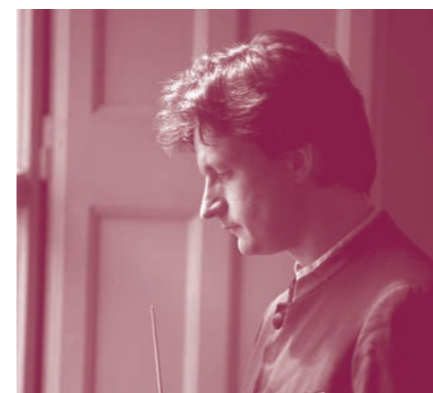
Cantar l'alegria

Subtil, delicada, evocadora, poètica..., la primera obra d'avui posseeix la fluïdesa del so de la natura i respira l'alè de la mil·lenària tradició japonesa. Són qualitats de l'estil de Ramon Humet, un músic barceloní que l'any 2007 va assolir projecció fora del país en rebre el Premi Internacional de Composició Olivier Messiaen. Bon amant de la poesia, s'inspira en un poema d'un monjo zen per escriure, entre el 2008 i el 2010, les quatre peces recollides en l'obra titulada *La música del no ésser*. Escoltarem la primera que compon, “Vent transparent”. Al costat del títol, hi podem llegir: “a Núria Puerta, en record de la seva alegria”.

L'alegria és un tema que interessa també a Beethoven. Als vint-i-dos anys se sent fortament colpit per la intensitat de l'oda *An die Freude* (A l'alegria) del poeta alemany Friedrich von Schiller, nascut onze anys abans que ell, i concep la idea de musicar-la com a part d'una obra triomfal per a veus i orquestra. El projecte, però –possiblement per problemes del poema amb la censura–, tot i les diverses aproximacions que en fa, va quedant sempre ajornat. Així arribem a la Viena postnapoleònica del 1822, quan Beethoven ja té més de cinquanta anys i Schiller en fa disset que és mort. La situació política i social ha canviat molt i el músic se sent bandejat. Sord del tot i cada cop més isolat –encara que enormement admirat i respectat–, viu aclaparat per les dificultats econòmiques. Acaba d'enllestir la *Missa Solemnis*. L'estrena de la seva última simfonia, la *Vuitena*, es remunta a deu anys enrere.

És llavors quan, providencialment, rep de la Philharmonic Society de Londres la comanda d'una gran obra simfònica. Beethoven es debat entre escriure una simfonia convencional o, tenint en compte que Schiller ha esdevingut un ídol popular, tirar endavant el vell projecte de l'*Himne a l'alegria*. Finalment, escurça i retoca ell mateix el poema, el vesteix amb una bella melodia d'aire senzill i sobre aquesta base construeix un *crescendo* monumental que tanca l'obra. Així neix la seva *Novena Simfonia*, que, més enllà del fet agosarat d'incloure parts vocals i de l'extraordinària extensió dels moviments, resulta revolucionària i fonamental en la història de la música per la seva temàtica inèdita i d'abast universal: l'exaltació de la fraternitat humana i del poder conciliador i redemptor de l'alegria. La versió catalana que en fa el poeta Joan Maragall ens permetrà unir-nos a Beethoven en el seu darrer missatge: cantar l'alegria.

Xavier Riba, violí de l'OSV

Proper concert

“Els invisibles del cinema”

DISSABTE, 14.06.14, 19 h

Jordi Brau, actor i doblador
Orquestra Simfònica del Vallès
Rubén Gimeno, director

Bandes sonores de pel·lícules com “Forrest Gump”, “Amadeus”, “La vida es bella”...